Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016 - Α.Φ.170 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,01 ΕΥΡΩ

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Εργαλεία στα θαυμαστά Χέρια του Θεού

Ο Απόστολος Παύλος μάς υπενθυμίζει, ότι *«ο Θεός μάς έσωσε, και μας κάλεσε με άγια κλήση, όχι σύμφωνα με τα έργα μας, αλλά σύμφωνα με τη δική Του πρόθεση και χάρη»* (Β΄ Τιμ. 1:9). Πόσο ευλογημένο είναι που ο Θεός συμπεριέλαβε τους σωσμένους Του στα μεγάλα και θαυμαστά σχέδιά Του! Σωθήκαμε από την περιπλάνηση χωρίς σκοπό σε μια εγωκεντρική ζωή για προσωπικό όφελος. Η ζωή μας δεν είναι μια άσκοπη, «χτυπάς και φεύγεις» ευκαιριακή ζωή. Όταν παραδίνουμε τη ζωή μας στο Θεό, μας σώζει και μας αναθέτει μια θέση για την πραγματοποίηση των αιώνιων σχεδίων Του. Ο κόσμος αυτό δεν το καταλαβαίνει. Η ζωή μας μπορεί να φαίνεται φυσιολογική όπως και των άλλων, αλλά η αιωνιότητα θα αποκαλύψει ότι υπήρξαν αυτοί που έζησαν πολύ πιο σημαντικό ρόλο από αυτό που φαίνονταν στους άλλους.

Το κάλεσμα του Αποστόλου Παύλου ήταν να είναι κήρυκας, και απόστολος και διδάσκαλος (εδ. 11). Πολλοί από εμάς δεν είναι τόσο προικισμένοι από το Θεό, όπως ήταν ο Παύλος για μια τόσο σπουδαία διακονία. Αλλά, παρ'όλα αυτά, είμαστε καλεσμένοι για κάποιους καλούς σκοπούς. Ο Θεός χρειάζεται ένα πλήθος από εμάς για να δώσει τη μεγαλύτερη συνεισφορά μας στο σχέδιό Του με την προσευχή μας. Ο Θεός επιθυμεί να κάνει μεγάλα και θαυμαστά πράγματα τον τελευταίο καιρό. Θέλει να προετοιμάσει τους δικούς Του, ώστε να είναι έτοιμοι για την εκπληκτική ημέρα της επιστροφής του Χριστού, που θα πάρει όλη την εξουσία επάνω Του. Τα πολύ σημαντικά πράγματα που οδηγούν στην κορύφωση, τα πραγματοποιεί μέσω της προσευχής. Το κακό σχέδιο του εχθρού πρέπει να καταρριφθεί. Το θέλημα και το σχέδιο του Θεού πρέπει να υλοποιηθούν και γι' αυτό είναι αναγκαίο ένα πλήθος προσευχόμενων ανθρώπων για να φέρει σε πέρας όλα τα σχέδιά Του.

Ταιριάζουμε στο σχέδιο του Θεού παραμένοντας υποταγμένοι στο θέλημά Του και διατηρώντας την πίστη στη ζωή μας και μέσα από τη ζωή μας. Επίσης οφείλουμε να αγρυπνούμε χάριν των παιδιών μας και των εγγονιών μας. Ο Θεός μάς έχει αναθέσει την ευθύνη της ποίμανσής τους στο σχέδιο και στο σκοπό Του στα πρώτα τους χρόνια. Δυστυχώς, είναι πολύ εύκολο για τα παιδιά και τους νέους αυτή την εποχή να ξεφύγουν και να χάσουν την κλήση του Θεού, εκτός εάν κάποιος έχει όραμα γι'αυτά, και προσεύχεται. Μην ξεχνάμε ότι η πίστη και η προσευχή αλλάζουν δραματικά την κατεύθυνση της ζωής ενός νέου.

Ίσως χρειαστεί να δώσεις τον εαυτό σου εκ νέου στον Κύριο, έτσι ώστε να γίνεις ένα εργαλείο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Μπορεί να σε κάνει έναν ασήμαντο αχθοφόρο, αλλά το σίγουρο είναι ότι θα έχεις την αγάπη Του.

Δεν χρειάζεται κανείς να αναρωτηθεί εάν υπάρχει ανάγκη της πίστης και των προσευχών του. Σκέψου τον κόσμο των χαμένων αμαρτωλών! Ο Θεός δεν επιθυμεί να χαθεί κανείς. Ωστόσο, πολλοί περιμένουν να ακούσουν το Ευαγγέλιο του Χριστού για πρώτη φορά. Οι πολλές προσπάθειες να φθάσει κανείς στα πέρατα της γης χρειάζονται τις δυνατότερες προσευχές.

Χρειάζεται η εκκλησία προσευχή; Έχεις πίστη και προθυμία να προσευχηθείς για την εκκλησία; Η ένδοξη εκκλησία, έτοιμη για την υψωμένη Κεφαλή της, είναι μέρος του σχεδίου του Θεού. Το να κηρύττεται το Ευαγγέλιο σε όλο τον κόσμο είναι μέρος του σχεδίου Του. Παίρνεις θέση να κάνεις το δικό σου μέρος;

Αδέλφια, είναι σαν να βρισκόμαστε στον τελευταίο γύρο του αγώνα. Καταλαβαίνετε πόσο σημαντικός είναι ο τελευταίος γύρος. Όλα τα αποθέματα δυνάμεων και οι μεγάλες προσπάθειες κατατίθενται για τη νίκη. Κανένας δεν είναι τόσο ανόητος να αργοπορήσει στον τελευταίο γύρο, εάν έχει στο μυαλό του τη νίκη. Είναι ώρα για ολόπλευρη προσπάθεια!

Ο Κύριος σε χρειάζεται! Έχουμε το καλό παράδειγμα μερικών πιστών που πήγαν πριν από εμάς. Θα τους ακολουθήσουμε στο τρένο τους, καθώς ακολουθούσαν το Χριστό, που περπάτησε όλο το δρόμο προς το Γολγοθά;

Ένας διαπεραστικός Λόγος

Ισχυριζόμαστε ότι θέλουμε αναζωπύρωση, αλλά τελικά θέλουμε μια αναζωπύρωση για να σώσουμε τη ζωή μας, ενώ το πρώτο πράγμα που πρέπει να χάσουμε είναι η ζωή μας.

Το χέρσο έδαφος πρέπει να οργωθεί, ακόμη κι αν κοστίσει μετάνοια και ταπείνωση. Ο Θεός δε θα ρίξει βροχές ευλογιών σε χέρσο έδαφος, διότι κάτι τέτοιο θα έφερνε μόνο χόρτα και ζιζάνια. Δε θα σπαταλήσει τις ευλογίες Του σε έδαφος που δεν έχει προετοιμαστεί και το να προετοιμάσουμε το έδαφος της καρδιάς μας, σημαίνει ότι πρέπει να ξεβολευτεί και προ πάντων να σπάσει.

Επί των ημερών μας, δεν μας αρέσει στις εκκλησίες μας να κινηθούμε και να εξεγερθούμε, έτσι διατηρούμε εξωτερικά όμορφη την επιφάνεια, ενώ από κάτω υπάρχουν ρίζες πικρίας και κρυμμένες αμαρτίες που αναμφισβήτητα πρέπει να ξεριζωθούν εάν πραγματικά θέλουμε να δούμε θεόσταλτες ευλογίες!

«Εγώ όμως σας λέω να μην αντιστέκεστε στον κακό άνθρωπο· αλλά αν κάποιος σε χτυπήσει στο δεξί μάγουλο, γύρισέ του και το άλλο». (Ματθ.5:39)

Αυτό το εδάφιο αποκαλύπτει την ταπείνωση του Χριστιανού. Όταν κάποιος σε προσβάλει, όχι μόνο δεν πρέπει να του το ανταποδώσεις, αλλά πρέπει και ν' αρπάξεις την ευκαιρία, ώστε να του δείξεις ότι στη ζωή σου υπάρχει ο Γιος του Θεού. Μία προσωπική προσβολή γίνεται ευκαιρία για το παιδί του Θεού να δείξει σ' αυτόν που τον πρόσβαλε την εκπληκτική γλυκύτητα του Ιησού Χριστού.

Ποτέ μη ζητάς ο άλλος να είναι δίκαιος απέναντί σου, όμως και ποτέ μη σταματάς εσύ να είσαι δίκαιος. Πάντα ψάχνουμε για δικαιοσύνη, αλλά το μήνυμα της επί του όρους ομιλίας είναι : *«ποτέ μη ζητάς δικαιοσύνη, αλλά και ποτέ μη σταματάς να τη δίνεις.»*

Προσευχή για τους διωκόμενους Αδελφούς

Μεγαλώνει το λευκοντυμένο πλήθος των αγίων στον ουρανό, που *«εσφάγησαν για τον Λόγο του Θεού, και για την μαρτυρία που είχαν»* (Αποκ.6:9). Δικαιολογημένα τιμούμε αυτούς που θυσιάζονται σήμερα για το Λόγο του Θεού, σαν ήρωες της πίστης και δικαιολογημένα. Με θάρρος διαλέγουν να υπακούν το Θεό μάλλον, παρά να συμβιβάζονται και να αρνούνται τον Κύριο. *«Δεν αγάπησαν την ψυχή τους μέχρι θανάτου»* (Αποκ.12:11).

Έπειτα, υπάρχουν πολλοί που δεν έχουν ακόμη μαρτυρήσει, αλλά βρίσκονται σε φυλακές, υποφέροντας όσο δε μπορούμε να φανταστούμε, πολύ εξασθενημένοι από τους άγριους ξυλοδαρμούς και την πείνα, ώστε να μη μπορούν να προσευχηθούν ούτε για τον εαυτό τους. Και τι να πούμε για αυτούς που είναι ακόμη ελεύθεροι να υπηρετούν το Χριστό, αλλά έχουν μια απειλή θανάτου να κρέμεται πάνω από το κεφάλι τους;

Ο συγγραφέας της προς Εβραίους Επιστολής μάς λέει: *«Να θυμάστε τούς φυλακισμένους, σαν να είστε φυλακισμένοι μαζί τους τους ταλαιπωρούμενους, όπως κι εσείς που είστε μέσα σε σώμα»* (Εβρ.13:3). Αν και μπορούμε να κάνουμε ελάχιστα πρακτικά, μπορούμε ωστόσο να προσευχόμαστε! Πώς προσευχόμαστε; Μπορούμε να ξεκινήσουμε λέγοντας μέσα από την καρδιά μας: *«Πατέρα μας που είσαι στους ουρανούς...»* (Ματθ.6:9). Όταν προσευχόμαστε *«Πατέρα μας...»* ταυτιζόμαστε μαζί τους. Όταν προσευχόμαστε για χριστιανούς στη Βόρεια Κορέα, ή στην Κίνα, ή στην Αφρική, ή στη Σαουδική Αραβία, ή στη Μέση Ανατολή, ή οπουδήποτε, γνωρίζουμε ότι ο Ουράνιος Πατέρας μας είναι και ο δικός Τους Ουράνιος Πατέρας.

Όταν προσευχόμαστε *«Πατέρα μας...»*, μας υποδηλώνεται ο Ένας που καλούμαστε να αγαπούμε και που είναι ο Δότης της ζωής, Αυτός που μας βαστάζει, Αυτός που μας προμηθεύει με αγάπη, ο Αρχηγός, Αυτός που μας διδάσκει και εκπαιδεύει και εξαγνίζει, Αυτός που διώχνει τους φόβους, που μας παρηγορεί, που επιδιορθώνει το σπασμένο και – ποιος μπορεί να πει τι είναι ο αγαπητός μας Πατέρας στα παιδιά Του; Καθώς αφιερώνουμε τους καταδιωκόμενους στα χέρια του Ουράνιου Πατέρα μας, αν και επιτρέπει μερικές φορές μεγάλες δοκιμασίες, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι τα μάτια Του είναι επάνω τους και τα αυτιά Του είναι ανοιχτά στην κραυγή τους και στην κραυγή μας για αυτούς. Ποτέ δεν ξεχνά, ούτε εγκαταλείπει. Η χάρη Του είναι αρκετή για αυτούς για να αντέξουν μέχρι το τέλος.

Ζήτησε την υπόσχεση για αυτούς: *«Είναι πιστός ο Θεός, ο Οποίος δεν θα σας αφήσει να πειραστείτε περισσότερο από τη δύναμή σας, αλλά μαζί με τον πειρασμό θα κάνει και την έκβαση, ώστε να μπορείτε να υποφέρετε»* (Α΄Κορ.10:13). Και πάλι: *«Αρκεί σε σένα η χάρη Μου επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμή Μου φανερώνεται τέλεια»* (Β΄Κορ.12:9). Προσευχήσου όπως ο Απόστολος Παύλος, να μάθουν να δοξάζουν μέσα στην αδυναμία, ώστε η δύναμη του Θεού να αναπαυθεί επάνω τους. Προσευχήσου να γίνουν υπέρ νικητές, όπως για αυτούς που μίλησε ο Ιησούς στο 2ο και 3ο κεφ. της Αποκάλυψης.

Ήρθε η ώρα να εκζητήσουμε τον Κύριο

«...Μέχρις ότου έρθει να σταλάξει επάνω σας δικαιοσύνη» (Ωσηέ 10:12).

«Δεν θα μας ζωογονήσεις ξανά...;» (Ψαλμ. 85:6).

Ας εκζητήσουμε το Θεό για αναζωπύρωση και απεγνωσμένα, τελικά, ας ζητήσουμε βροχή από το Θεό κατά τον καιρό της όψιμης βροχής (Ζαχ. 10:1).

Ας αφήσουμε οτιδήποτε άλλο, διότι χρειαζόμαστε το Θεό. Χρειαζόμαστε το Πνεύμα Του να ρεύσει ελεύθερα επάνω μας αυτές τις μέρες. Χωρίς τον Κύριο δε μπορούμε να κάνουμε τίποτε! (Ιωα. 15:5).

Ας Τον εμπιστευθούμε να μας βοηθήσει να γίνουμε εγκρατείς, άγρυπνοι, προσεκτικοί, ταπεινοί, εξαιρετικά πρόθυμοι, επίμονοι και πιστικοί (Λουκ. 11: 8,13), στο να εκζητούμε απεγνωσμένα το Θεό για αναζωπύρωση ώστε τελικά να κινηθεί το Πνεύμα Του ανάμεσά μας με αναζωπυρωτική δύναμη για χάρη του Χριστού.

Να αποφεύγουμε πράγματα και ανθρώπους που μας παρεκκλίνουν και μας ξεστρατίζουν από τη μεγάλη ανάγκη μας εκζήτησης του Θεού σ' αυτές τις τρομακτικές μέρες της φοβερής αμαρτίας και ανομίας! Ας αποφύγουμε να εστιάζουμε στις ανάγκες της ζωής μας, που αποσπούν την προσοχή μας από το Θεό και το έργο Του.

Να εκζητήσουμε το Θεό μέχρις ότου ποταμοί ζωντανού νερού ρεύσουν από μέσα μας (Ιωα. 7:37-39). Ας εμπιστευθούμε το Θεό να μας βοηθήσει, ώστε να Τον εκζητήσουμε για αναζωπύρωση (Ησα. 50:7). *«Και έστρεψα το πρόσωπό μου στον Κύριο τον Θεό, για να κάνω προσευχή και δεήσεις με νηστεία, και σάκο, και στάχτη και δεήθηκα στον Κύριο τον Θεό μου, και εξομολογήθηκα, και είπα: Ω, Κύριε, ο μεγάλος και φοβερός Θεός, που φυλάττει τη διαθήκη και το έλεος σ' εκείνους που Τον αγαπούν, και τηρούν τις εντολές Του! Αμαρτήσαμε, και ανομήσαμε, και ασεβήσαμε, και αποστατήσαμε, και ξεκλίναμε από τις εντολές Σου, και από τις κρίσεις Σου»* (Δαν. 9:3-5), (βλ. Δανιήλ 9:1-19).

«...Ο Κύριος λέει...αυτούς που Με δοξάζουν θα τους δοξάσω» (Α΄Σαμ.2:30). Ας δοξάσουμε το Θεό ζητώντας Του την έκχυση του Πνεύματός Του. Ας ξοδέψουμε όσο χρόνο μπορούμε στην προσευχή. Ας αποφύγουμε την ελαφρότητα και την αστάθεια του χαρακτήρα, ή τη φλυαρία και τη λογοκρισία και να επικεντρωθούμε απεγνωσμένα στην προσευχή για αναζωπύρωση. Ας συμφωνήσουμε στις συγκεντρώσεις προσευχής για αναζωπύρωση, στο Όνομα του Ιησού!

«Συγκεντρώστε Μου τους οσίους Μου, που έκαναν μαζί Μου συνθήκη επάνω σε θυσία» (Ψαλμ. 50:5).

Είναι ώρα να εκζητήσουμε τον Κύριο, μέχρις ότου έρθει και βρέξει επάνω μας δικαιοσύνη!

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ
Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Απανωτές συμφορές

Πρώτη έφυγε η μεγάλη της κόρη από το σπίτι. «Δε σ' αντέχω άλλο, μάνα», της είπε, «θα πάω να κάνω μόνη μου τη ζωή μου». Έκλαψε, πόνεσε η πιστή γυναίκα, προσευχήθηκε, έκανε κουράγιο. Σε λίγο καιρό την εγκατέλειψε ο σύζυγός της, κάνοντάς της την καλοσύνη να της αφήσει το σπίτι για να μένει. Τελευταία έφυγε και η μικρή της κόρη, να πάει να συναντήσει τη μεγάλη, να κάνουν μαζί μια ζωή όπως την ήθελαν. Η υγεία της κλονισμένη, μέρα παρά μέρα αιμοκάθαρση, γιατί είχε νεφρική ανεπάρκεια. Όμως μέσα σε όλα αυτά ένα θαύμα αύξησης και προόδου πνευματικής άρχισε να επιτελείται μέσα στη βασανισμένη της ψυχή. Μόνη, εγκατελειμμένη από τους δικούς της, άρρωστη και αδύναμη, δυνάμωνε όμως στην πίστη της στον Ιησού Χριστό και άρχισε να σχηματίζεται ο χαρακτήρας του Κυρίου πάνω της: υπομονή, γλυκύτητα, χαρά.

Είναι φορές που οι δυσκολίες έρχονται μαζεμένες, από πολλές μεριές, καταπάνω μας. Και ο Κύριος δεν φαίνεται να έρχεται. Το βαρκάκι μας χτυπιέται από παντού. Ο άνεμος όσο πάει και δυναμώνει. Είναι όλα αυτά εργαλεία στα χέρια του αγαπημένου μας Πατέρα, για να μας κατεργαστεί, σαν διαμάντια πολύτιμα, να λάμψουμε για Κείνον. Ας μείνουμε στην πίστη και σε λίγο θα δούμε τον Κύριο να έρχεται περπατώντας πάνω στα κύματα, για να πάρει το καραβάκι μας στην απέναντι όχθη με ασφάλεια, όπως τότε στην Τιβεριάδα. Δε μπορούμε να προδιαγράψουμε τον τρόπο και το χρόνο που ο Κύριος θα επέμβει. Ας τ' αφήσουμε όλα στα σοφά χέρια Του, τα γεμάτα αγάπη και έλεος για μας στηριζόμενοι στις υποσχέσεις Του και παίρνοντας δύναμη και κουράγιο από την αναλλοίωτη αγάπη Του.

Η συντροφιά μας

Στη Νότια Ινδία σε ένα μικρό χωριό, μια γυναίκα πήγε στο νοσοκομείο της ιεραποστολής. Η υγεία της φαινόταν να καταρρέει και γεμάτη ενδιαφέρον η πιστή νοσοκόμα τη ρώτησε: «Μόνη σου ήρθες ως εδώ;» Η γυναίκα φάνηκε να κατάλαβε καλά την ερώτηση, μα ξαφνικά το πρόσωπό της φωτίστηκε. Ετοιμάστηκε κάτι να πει και μετά απάντησε με γαλήνη: «Όχι, ο Θεός ήρθε μαζί μου». Όλες τις ημέρες της νοσηλείας της ήταν μια πηγή ενίσχυσης και χαράς, ακόμη και γι' αυτούς που την υπηρετούσαν.

Δεν πέρασε από το μυαλό μας πως στην κοιλάδα των δυσκολιών και των δακρύων που διαβαίνουμε ο Κύριος είναι πάντα δίπλα μας; Το παιδί του Θεού δεν μένει μόνο του ποτέ. Η αγάπη και το έλεος του Πατέρα φαίνονται ακόμη περισσότερο, όταν τα μονοπάτια της ζωής γίνονται δύσβατα. Μαζί μας ο Κύριος στην αρρώστια, στο πένθος, μαζί μας στο θρανίο των εξετάσεων, μαζί μας στους άγνωστους δρόμους που μας κάλεσε, μαζί μας όταν δίνουμε τις μάχες στο όνομά Του για τη δόξα Του.

Αν είχαμε εκτιμήσει αυτό το πολύτιμο δώρο της παρουσίας Του στο πλευρό μας, τα δάκρυά μας θα στέρευαν, τα χτυποκάρδια μας θα λιγόστευαν, η ειρήνη της καρδιάς μας θα περίσσευε. Κι αν όλοι μάς εγκαταλείψουν, ο Θεός μας θα μείνει σταθερά πλάι μας. Ας γίνει αυτό ισχυρή μας πεποίθησης, ας γίνει η ασφάλειά μας. Πραγματικά σε όλες τις δύσκολες και πονεμένες στιγμές μας ο Ουράνιος Πατέρας μας βρίσκεται συγκινητικά μαζί μας να μας παρηγορεί και να μας δυναμώνει.

Καμιά θλίψη ή πρόβλημα δεν μπορεί να κλονίσει το παιδί του Θεού όταν θυμάται ότι τα πάντα στη ζωή μας, στη μέρα μας, τα επιτρέπει και τα ελέγχει απόλυτα Εκείνος και επεμβαίνει με το δικό Του τρόπο και στο δικό Του χρόνο.

Ο Ιησούς μάς λεει ότι *«σε καθένα που έχει, θα του δοθεί με το παραπάνω και θα έχει περίσσευμα»* (Ματθ. 25:29). Αγάπα και τον παραμικρό πόθο που έχεις για το Θεό και θα σου δοθεί περισσότερος πόθος. Εάν ο Θεός σε εγκαταλείψει για να σε δοκιμάσει, όπως έκανε στον Εζεκία, εκζήτησέ Τον παρ' όλα αυτά. Μην τρέξεις στους φίλους για παρηγοριά, αλλά εκζήτα το Θεό! Οι φίλοι μπορούν να βοηθήσουν, όμως ζήτα πρώτα τη Βασιλεία Του Θεού και τη δικαιοσύνη Του. Εκζήτα το Θεό, πίστεψέ Τον, τίμα Τον και θα σε τιμήσει (1 Βασ. 12:30).

Επιχείρηση κάθαρσης

«Και ο πρώτος άγγελος εσάλπισε..και το τρίτον των δένδρων κατεκάη, και πας χλωρός χόρτος κατεκάη» Αποκ.8:7

Στη σημερινή Βραζιλία, όλοι ξέρουμε πως υπάρχει η λεκάνη του Αμαζονίου, ο μεγαλύτερος πνεύμονας του πλανήτη μας, που όμως κακοποιείται σε αφάνταστο βαθμό. Το τεράστιο αυτό δάσος, όπου ζουν τα μισά ζωικά και φυτικά είδη της γης, υφίσταται συνεχείς λεηλασίες. Εκτός από τους παράνομους υλοτόμους, που αποψιλώνουν τα εθνικά πάρκα και τις προστατευόμενες περιοχές των ιθαγενών, κυκλοφορούν λαθρέμποροι ναρκωτικών, που στήνουν μέσα στην Αμαζονία ακόμη και εργοστάσια, επίσης εμπρηστές, που δρουν ανεξέλεγκτοι μέσα στη ζούγκλα, παράνομοι κυνηγοί, μέχρι και χρυσοθήρες, που δηλητηριάζουν τα ποτάμια με υδράργυρο. Αποφάσισαν λοιπόν στη Βραζιλία να ξεκινήσουν μια γιγαντιαία επιχείρηση ενός τηλεπικοινωνιακού δικτύου που θα καλύπτει ολόκληρη τη χαώδη αυτή λεκάνη. Με εναέρια και χερσαία κάλυψη, τα ραντάρ θα ανιχνεύουν οποιαδήποτε απειλή εναντίον του φυσικού αυτού περιβάλλοντος. Οι δορυφόροι θα μεταδίδουν πληροφορίες σε κέντρα επεξεργασίας, ώστε στη συνέχεια να μπορούν να επέμβουν η αστυνομία και ο στρατός.

Ανοίγουμε με κατάπληξη τα μάτια μας εμείς οι απλοί άνθρωποι, μπροστά στις διαστάσεις που η αμαρτία πήρε στις μέρες μας. Απίθανες δολοπλοκίες, εξελιγμένη σε σύνθεση και ποικιλία αμαρτία, για να καταστρέψουμε τη φύση που ο Θεός έφτιαξε για μας. Κι όμως ο Λόγος του Θεού τα έχει όλα προφητεύσει, χιλιάδες χρόνια πριν. Δεν ελπίζουμε σε καλύτερες μέρες, η ασέβεια και η διαφθορά ξεχείλισαν. Ελπίζουμε όμως στο νέο Ουρανό και στη νέα Γη, που ο Κύριος ετοιμάζει για εκείνους που Τον έκαναν πραγματικά Κύριό τους.

Αν μένουμε ενωμένοι με τον Κύριό μας τις μέρες αυτές τις κακές και επικίνδυνες του Τέλους δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα άλλο, διότι όλα μα όλα είναι στα δικά Του χέρια. Και ποτέ να μην ξεχνάμε ότι η ασφάλεια δεν επιτυγχάνεται με την απουσία κινδύνου, αλλά με την παρουσία του Ουράνιου Πατέρα στη ζωή μας.

Λάμψτε σαν φάροι μέσα στον κόσμο

«Όλα να τα κάνετε χωρίς γογγυσμούς και αμφισβητήσεις για να γίνεστε άμεμπτοι και ακέραιοι, παιδιά του Θεού, χωρίς ψεγάδι, μέσα σε μια γενεά στρεβλή και διεστραμμένη ανάμεσα στους οποίους λάμπετε σαν φωστήρες μέσα στον κόσμο, κρατώντας τον λόγο της ζωής…» (Φιλιπ. 2:14-16).

Τα παιδιά του Θεού πρέπει να διαφέρουν από τους υιούς των ανθρώπων. Όσο πιο διεστραμμένοι είναι οι άλλοι, τόσο πιο προσεκτικοί πρέπει να είμαστε εμείς κρατώντας τον εαυτό μας άμεμπτο και αβλαβή. Το δόγμα και το παράδειγμα των πιστών με συνέπεια θα διαφωτίσει τους άλλους και θα οδηγήσει την οδό τους στο Χριστό και στην αγιότητα, όπως ο φάρος που προειδοποιεί τους ναυτικούς, προκειμένου ν' αποφύγουν τα βράχια και να κατευθύνει τη διαδρομή τους προς το λιμάνι. Γι' αυτόν το λόγο, ας προσπαθήσουμε να φωτίζουμε όσους βρίσκονται γύρω μας.

Σαν παιδιά του Θεού, έχουμε τεράστια ευθύνη. Οι ευλογίες Του στη ζωή μας πρέπει να ξεχειλίζουν και να επιδρούν στη ζωή αυτών που μας περιτριγυρίζουν. Είμαστε το αλάτι της γης και το φως του κόσμου (Ματθ. 5:13-14) και η ζωή μας πρέπει να αποτελεί εργαλείο που οδηγεί τους άλλους στον Κύριο. Ο Χριστός μάς καλεί να αγγίξουμε τον κόσμο χάρη Εκείνου και μας στέλνει στον κόσμο *«να κάνουμε μαθητές από όλα τα έθνη»* (Ματθ. 28:19-20). Είμαστε οι πρεσβευτές Του, σαν Αυτός ο Ίδιος να ικέτευε μέσα από εμάς (Β' Κορ. 5:20). Ενώ αυτή η κλήση είναι πάντοτε σημαντική, πόσο περισσότερο μάλιστα *«μέσα σε μια γενεά στρεβλή και διεστραμμένη»* (Φιλιπ. 2:15). Προφανώς υπάρχει τρομακτικό πνευματικό και ηθικό σκοτάδι γύρω μας και εξαιτίας αυτού, η ανάγκη για φως είναι μεγαλύτερη από ποτέ!

Γι' αυτόν το λόγο, πόσο σημαντικό είναι να φέγγουμε σαν το δικό Του φως μέσα στον κόσμο και να είμαστε *«άμωμοι και ακέραιοι, παιδιά του Θεού, χωρίς ψεγάδι,…κρατώντας τον λόγο της ζωής»* (Φιλιπ. 2:14-16). Οι άνθρωποι γύρω μας, χρειάζονται να βλέπουν κάτι σ' εμάς που να είναι σε οξεία αντίθεση με το πνευματικό και ηθικό σκοτάδι που προσφέρει ο κόσμος. Χρειάζονται να βλέπουν το Χριστό μέσα από εμάς. Χρειάζονται να βλέπουν στη ζωή μας το χαρακτήρα του Χριστού και τα καλά Του έργα. Χρειάζονται να βλέπουν την ταπεινότητά Του, το έλεός Του, την αγάπη Του και την καρδιά των υπηρετών Του. Χρειάζονται να μας βλέπουν να συμπεριφερόμαστε στους άλλους όπως Εκείνος θα τους συμπεριφερόταν. Να μας βλέπουν να ενδιαφερόμαστε για τους φτωχούς, τους αρρώστους, τους ευαίσθητους, τους κατατρεγμένους, τους πεινασμένους και αυτούς που έχουν ανάγκη. Να μας βλέπουν να κουβαλάμε τα φορτία των άλλων και να συγχωρούμε, όπως ο Χριστός μάς συγχωρεί. Χρειάζονται να μας βλέπουν να επιζητούμε την ειρήνη με όλους και να βλέπουν σ' εμάς, ανθρώπους με καρδιά. Ανθρώπους που αγαπούν το Θεό με όλο τους το είναι, που αγαπούν τον πλησίον τους όπως τον εαυτό τους, αγαπούν τις οικογένειές τους, τους άλλους πιστούς, αλλά και εκείνους που δεν πιστεύουν, που αγαπούν ακόμη και τους εχθρούς τους. Να βλέπουν ανθρώπους που καίγονται από αγάπη και που περπατούν μέσα στην αγάπη όπως ο Χριστός αγάπησε. Ανθρώπους που τιμούν όλους και που ζουν με σεβασμό στον Κύριο.

Χρειάζονται να δουν σ' εμάς ανθρώπους καθαρούς στην καρδιά, ειλικρινείς και χωρίς υποκρισία. Ανθρώπους που γνήσια νοιάζονται για τους άλλους, βάζοντας τις ανάγκες των άλλων πάνω από τις δικές τους. Ανθρώπους που έχουν πεθάνει ως προς τον εαυτό τους και δεν αποζητούν προσωπικό συμφέρον, αλλά αντ' αυτού ζουν για Εκείνον που πέθανε και αναστήθηκε για χάρη τους.

Χρειάζονται να δουν σ' εμάς ανθρώπους που δεν είναι κοσμικοί και που δεν αγαπούν τα χρήματα. Ανθρώπους αυτάρκεις, που ζουν απλά και προσφέρουν με χαρά, με θυσία και γενναιόδωρα.

Χρειάζονται να δουν σ' εμάς ανθρώπους που υπομένουν μέσα στις δοκιμασίες και στις δυσκολίες. Ανθρώπους που έχουν τη δύναμη και τη χάρη Εκείνου για να τους κρατά στις πιο δύσκολες περιστάσεις. Ανθρώπους που μέσα στην αδυναμία τους έχουν τη δύναμη του Χριστού που κατοικεί μέσα τους. Ανθρώπους που δεν ηττώνται από το κακό, αλλά νικούν το κακό με το καλό, που δεν ανταποδίδουν κακό αντί κακού, ή ύβρη αντί ύβρεως, αλλά αντ' αυτού ευλογούν.

Χρειάζονται να δουν σ' εμάς ανθρώπους που είναι γεμάτοι ελπίδα. Ανθρώπους μ' ένα ένδοξο μέλλον, που προσδοκούν την ευλογημένη ελπίδα της επιστροφής του Χριστού. Ανθρώπους που έχουν το τραγούδι του Κυρίου στην καρδιά τους, που δεν παραπονούνται ή γκρινιάζουν, αλλά υπερχειλίζουν από ευχαριστία και χαρά.

Οι άνθρωποι του κόσμου χρειάζονται να δουν σ' εμάς ανθρώπους με το άγγιγμα του Θεού επάνω τους. Ανθρώπους που ξοδεύουν χρόνο στην Παρουσία Του και που γεμίζουν από τη ζωή Του. Ανθρώπους που έχουν τη λάμψη της φωτιάς Του επάνω τους, που είναι νέα κτίσματα εν Χριστώ και που μεταμορφώνονται κάθε μέρα από δόξα σε δόξα.

Αβίαστη Προσευχή που Υπερισχύει

«Κάλεσέ Με και θα σου απαντήσω· θα σου αναγγείλω μεγάλα πράγματα, που δεν τα γνωρίζεις ούτε μπορείς να τα γνωρίσεις» (Ιερ.33:3).

Είναι βασικό οι συναθροίσεις προσευχής να μην είναι βιαστικές. Κάθε Πιστός θα πρέπει να γαληνεύσει μπροστά στην Παρουσία του Κυρίου, πριν αγγίξει το θρόνο Του. Στη γαλήνη του Άγιου Θεού είναι που μιλά ο Ουράνιος Πατέρας. Όταν είμαστε ήρεμοι, τότε το Άγιο Πνεύμα προσεύχεται μέσα από εμάς. Για να έχουμε τέτοιες συγκεκριμένες συναθροίσεις προσευχής για αναζωπύρωση, οι χριστιανοί πρέπει να επιθυμήσουν να θυσιάσουν τις κοινωνικές απολαύσεις και τις ανέσεις της ζωής, συμπεριλαμβανομένου ακόμα και του ύπνου και να παραμερίσουν κάθε τι που θα τους εμπόδιζε, ώστε να έχουν τέτοιες δυνατές συναντήσεις με το Θεό.

Προσευχόμενοι με ελπίδα για αναζωπύρωση

Η προσευχή του Μωυσή στον 90ο Ψαλμό μάς δίνει μεγάλη ελπίδα μέσα στις πιο δύσκολες ώρες. Στην προσευχή του ο Μωυσής περιγράφει την αμαρτωλή κατάσταση του λαού και τη δίκαιη κρίση του Θεού – *«Η οργή Σου μας αφάνισε και μας συντάραξε ο θυμός Σου. Τις ανομίες μας τις έβαλες μπροστά Σου, τις αμαρτίες μας τις κρυφές στης όψης Σου το φως. Γι' αυτό όλες τις μέρες μας η οργή Σου τις αφάνισε... Ποιος ξέρει της οργής Σου τη δύναμη, και ποιος τη βία του θυμού Σου;»* (εδ.7-9,11). Η κατάσταση όμως παραμένει απελπιστική.

Ωστόσο, ο Μωυσής έχει την πίστη να προσευχηθεί για πνευματική αφύπνιση *«Γύρισε, Κύριε, ως πότε; και σπλαχνίσου τους δούλους Σου. Χόρτασέ μας το πρωί απ' την αγάπη Σου, και θα 'χουμε ευφροσύνη κι αγαλλίαση όλες τις μέρες της ζωής μας. Δώσε μας τόσες μέρες αγαλλίασης όσες ήταν οι μέρες που μας παίδευες, όσος ο χρόνος που δυστυχούσαμε. Δείξε στους αφοσιωμένους Σου το έργο σου, και στα παιδιά τους τη μεγαλοσύνη Σου. Ας είναι πάνω μας η καλοσύνη Σου, Κύριε, Θεέ μας...»* (Ψαλμός 90:13-17).

Πώς μπορούσε ο Μωυσής να έχει τέτοια πίστη και ελπίδα όταν ο λαός του Θεού είχε απομακρυνθεί τόσο πολύ από Εκείνον και τους δρόμους Του; Επειδή γνώριζε ότι ο Κύριος είναι *«γεμάτος καλοσύνη και έλεος, υπομονετικός, πιστός και πρόθυμος να συγχωρήσει. Δίνει τη χάρη Του σε χιλιάδες. Συγχωρεί την ανομία, τα σφάλματα, την αμαρτία...»* (Εξοδ.34:6-7). Αν και ο Κύριος είχε δίκαια φέρει κρίση στο λαό για την εξέγερσή τους, ο Μωυσής γνώριζε ότι ήταν η καρδιά του Θεού που συγχωρεί και τους αποκαθιστά. Δεν βάσιζε την προσευχή του στην αξία του ανθρώπου, αλλά στο χαρακτήρα του Θεού.

Τι υπέροχη σκέψη ότι ο Θεός μπορεί να λυπάται για την κατάσταση των παιδιών Του και να επιστρέφει σε αυτούς, ικανοποιώντας τους με τη χάρη Του, κάνοντάς τους ευτυχείς και χαρούμενους. Η προσευχή του Μωυσή μάς υπενθυμίζει ότι ανεξάρτητα από το πόσο άσχημη μπορεί να είναι η κατάσταση, υπάρχει ελπίδα εξαιτίας του Ποιός είναι ο Κύριος και εξαιτίας της βαθειάς μεταμόρφωσης που συμβαίνει όταν πλησιάζει τα παιδιά Του με τη λαμπρότητά Του. Μακάρι αυτή η προσευχή να γίνει δική μας και μακάρι ο Κύριος μέσα στο μεγάλο Του έλεος να απαντήσει αυτή την προσευχή στις ημέρες μας για τη δόξα Του!

Προσωπική μαρτυρία

«Με έσπρωξες δυνατά για να πέσω, αλλά ο Κύριος με βοήθησε. Δύναμή μου και ύμνος μου είναι ο Κύριος, και έγινε σε μένα σωτηρία.» Ψαλμ.118:13-14

Γεννήθηκα στην Αλβανία και το φως που είχα για το Θεό στην παιδική μου ηλικία ήταν ελάχιστο, από τις γιαγιάδες μου και από διάφορα που κυκλοφορούσαν από στόμα σε στόμα. Ήξερα πως ο σταυρός έχει σχέση με το Θεό και πως ό,τι ζητήσεις από το Θεό θα το πάρεις. Είχα ζωγραφίσει ένα μεγάλο σταυρό πάνω στο θρανίο μου και κάθε φορά που ήμουν αδιάβαστος προσευχόμουν να μη σηκωθώ για μάθημα. Και πραγματικά, στην παιδική, συμφεροντολογική πίστη μου ο Θεός απαντούσε και δεν με φώναζε ο δάσκαλος.

Νεαρούλης πέρασα τα σύνορα και ήρθα στην Ελλάδα. Δύσκολα τα πράγματα. Συνάντησα εχθρότητα, δεν ήξερα και τη γλώσσα.. Εκείνη την περίοδο ο Θεός δεν υπήρχε για μένα. Βολεύτηκα σ' ένα χωριό της Μακεδονίας και λίγο αργότερα, όταν πια καταλάβαινα και μιλούσα σπασμένα Ελληνικά, άκουσα για πρώτη φορά για τη σωτηρία που προσφέρει ο Ιησούς Χριστός. Ενδιαφερόμουν, η καρδιά μου ήταν ακόμα μαλακή. Μαζευόμασταν στο σπίτι μου μαζί με άλλους συμπατριώτες μου και κάποιος πιστός Χριστιανός μάς μιλούσε για το Χριστό. Και τότε, απρόσμενα, ήρθε ένα μεγάλο χτύπημα.

Καθώς δούλευα στην οικοδομή, έπεσα από ύψος εφτά μέτρων! Έμεινα ένα μήνα στο νοσοκομείο, χωρίς να ξέρω αν θα ξαναπερπατήσω. Ήμουν σε πολύ άσχημη κατάσταση. Ωραίος Θεός, άρχισα να σκέφτομαι, πάνω που το είχα κατά νου να Τον ακολουθήσω κοίτα τι μου έστειλε! Η καρδιά μου πάγωνε. Μα όλη εκείνη την περίοδο δεν έπαυαν να με επισκέπτονται οι πιστοί του Χριστού. Πόσο με στήριζαν και με παρηγορούσαν, πόσο ωραία μου μιλούσαν για την αγάπη του Θεού. Μετά, ο Κύριος έκανε έλεος και η υγεία μου βελτιώθηκε. Σηκώθηκα. Είχα συγκλονιστεί από την αγάπη τους και από τα θαύματα του Κυρίου. Του έδωσα την καρδιά μου, διάλεξα να περπατώ στο στενό, μα τόσο όμορφο, δρόμο Του, Τελικά όσο κι αν είναι στενός ο δρόμος Του οδηγεί στον Ουρανό και Εκείνος μας κρατά από το χέρι. Ας μην το αλλάξουμε αυτό με τίποτα στον κόσμο!

Ένας αλλιώτικος τρόπος

«Ανάθεσε στον Κύριο τον δρόμο σου, και έλπιζε σ' Αυτόν, κι Αυτός θα ενεργήσει» Ψαλμ.37:5

Η ανεργία είναι μεγάλο πρόβλημα στις μέρες μας, και ειδικότερα για τους νέους απειλή που τους τρομάζει. Μια κοπελίτσα, μορφωμένη κι έξυπνη, πιστή του Χριστού, έψαχνε για δουλειά. Σ' ένα κρατικό ίδρυμα γινόταν μια προκήρυξη. Μάζεψε τα δικαιολογητικά και τα κατέθεσε, όμορφα και καλά. Ακόμη όμως και στο γραφείο κατάθεσης, αντιλήφθηκε μια νευρικότητα, περίεργη κίνηση, τηλεφωνήματα και μυστήρια πήγαινε - έλα. Κατάλαβε.. κι εδώ τα ίδια!! Το είχε όμως μέσα της ξεκαθαρισμένο, διαυγές σαν ξάστερο ουρανό ότι το παιδί του Θεού, «μέσα» δεν χρειάζεται, ούτε μεταχειρίζεται!! Ο Θεός που πιστεύουμε είναι το καλύτερο μέσον. Έφυγε ήσυχη. *"Αν είναι θέλημά Του, Εκείνος θα το κάνει να γίνει"*, σκέφτηκε. Όταν σ' ένα μήνα την κάλεσαν, της πήγε το μυαλό πως ίσως θέλουν να της επιστρέψουν τα χαρτιά. Η επιτροπή που την υποδέχτηκε τη συγχάρηκε και της είπαν πολύ απλά : «Ξέρετε, όλο αυτόν τον καιρό σπάσανε τα τηλέφωνά μας. Κάθε υποψήφιος ερχόταν με δύοτρεις συστατικές επιστολές, χώρια οι ενοχλήσεις στο γραφείο κατ' ιδίαν. Ε, αφού αγανακτήσαμε, είπαμε και εμείς να διαλέξουμε κάποιον μόνοι μας, και πήραμε εσάς».

Δεν υπάρχει κανείς και τίποτα που να εμποδίσει το Θεό, όταν Εκείνος θέλει ν' ανοίξει μια πόρτα για το παιδί Του. Είναι το Πνεύμα του Θεού που ρυθμίζει τις καταστάσεις, στρέφει τις σκέψεις και κανονίζει τις αποφάσεις. Αν είχαμε πάντα αυτήν την πίστη, αυτή τη σιγουριά στην καρδιά μας, πόσο άγχος και πόση ανησυχία θα γλιτώναμε!

Όποιος τίμησε τον Κύριο με την πίστη Του, θα τον τιμήσει και ο Κύριος ανάλογα με αιώνια ζωή δόξας στη Βασιλεία Του.

Μην αγαπάμε τα πράγματα του κόσμου

Επιλέγουμε τον κόσμο ή επιλέγουμε το Θεό ; Διότι δεν μπορούμε να έχουμε και τα δύο. Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να υπηρετεί δύο κυρίους. Ας μην παγιδευόμαστε λοιπόν στα δέλεαρ που προσφέρει αυτός ο κόσμος.

«Μην αγαπάτε τον κόσμο, μήτε όσα είναι του κόσμου. Αν κάποιος αγαπάει τον κόσμο, δεν έχει μέσα του την αγάπη για τον Πατέρα» (1 Ιωαν. 2 : 15). *«Δεν ξέρετε ότι η αγάπη για τον αμαρτωλό κόσμο είναι έχθρα εναντίον του Θεού ;»* (Ιακ. 4 : 4).

«Κανείς από σας δεν μπορεί να είναι μαθητής μου αν δεν απαρνηθεί όλα του τα υπάρχοντα» (Λουκ. 14 : 33).

«Την βασιλεία του Θεού τη διεκδικούν με τη βία και προσπαθούν να την ιδιοποιηθούν άνθρωποι της βίας» (Ματθ. 11 : 12), *«δεν θα σε αφήσω να φύγεις, εάν δεν με ευλογήσεις»* (Γεν. 32 : 26).

Γιατί αλήθεια υπάρχουν αυτές οι δυνατές ανακοινώσεις και στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη; Γιατί τέτοια ανάγκη απόγνωσης και τέτοια έμφαση αποφασιστικότητας ; Γιατί αυτή η έκκληση ολοψυχίας ;

Δεν είναι ο Θεός ένας Πατέρας αγάπης για όσους από εμάς ερχόμαστε σ' Αυτόν με μετάνοια, εξομολόγηση και παράδοση της αμαρτίας, αποδεχόμενοι την υπέροχη σωτηρία που μας δίνει δωρεάν μέσα από την πίστη στον Ιησού, τον Γιό Του και την αιματοχυσία Του; Τότε γιατί υπάρχει αυτή η επιτακτική ανάγκη εκζήτησης του Θεού; Κάποιος λόγος θα υπάρχει! Ο Θεός είναι πανσοφος και ό,τι κάνει το κάνει με σοφία και αγάπη.

Αυτό άλλωστε φαίνεται και από το ότι η σωτηρία μας αγοράστηκε με πολύ ακριβό τίμημα : την αγωνία και το θάνατο του Υιού του Θεού. Αυτό είναι ένα πολύ όμορφο δώρο, που ο Θεός θέλει να το εκτιμούμε και να το θεωρούμε σαν την πιο πολύτιμη έκφραση της αγάπης Του για τον καθένα από εμάς.

Η ευλογία του Κυρίου

Είναι πραγματική ευλογία, όταν πεινάμε για τα πράγματα του Θεού και θα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες για αυτά τα συναισθήματα της ψυχής μας. Η επιθυμία να ευχαριστούμε το Θεό έρχεται από Αυτόν και θα πρέπει να πιέσουμε τον εαυτό μας, ώστε να Τον γνωρίσουμε καλύτερα. Είθε ποτέ να μη λυπήσουμε το Άγιο Πνεύμα, αμελώντας αυτόν τον εσωτερικό πόθο μας για το Θεό! *«Μακάριοι όσοι πεινούν και διψούν για την επικράτηση του θελήματος του Θεού, γιατί ο Θεός θα ικανοποιήσει την επιθυμία τους.»* (Ματθ. 5:6). *«Ο Κύριος ξεδίψασε τους διψασμένους, τους πεινασμένους τους γέμισε αγαθά»* (Ψαλμ. 107 : 8-9). *«Οποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του κι ας σηκώνει κάθε μέρα το σταυρό του κι ας με ακολουθεί»* (Λουκ. 9 : 23).

Η Χριστιανική ζωή είναι μία πορεία, είναι μία συνεχόμενη και καθημερινή συναναστροφή με τον πολύτιμο Κύριό μας. Δεν σημαίνει, ότι επιβιβαζόμαστε σε ένα τρένο και μετά καθόμαστε στο κάθισμά μας και μεταφερόμαστε αναπαυτικά προς τον ουρανό! Οχι ! Χριστιανική ζωή σημαίνει καθημερινή άρνηση του εαυτού μας και παράδοση στο Θεό όλων των συνηθειών μας και ό,τι μας ευχαριστεί, γιατί Τον αγαπάμε υπερβολικά.

«Διαλέξτε»

Ο Θεός έχει δώσει στον άνθρωπο την ελευθερία της επιλογής. Αυτό που είσαι είναι ή καλός ή κακός, σωσμένος ή χαμένος, δεν υπάρχει μέση οδός *«κανείς δεν μπορεί να είναι δούλος σε δύο κυρίους»* (Ματθ. 6 : 24). Η ζωή σου και η μαρτυρία σου, βοηθούν τους ανθρώπους να σωθούν, ή το αντίθετο. Ο Ιησούς το λέει ξεκάθαρα *«Οποιος δεν είναι με το μέρος μου, είναι εναντίον μου κι όποιος δεν μαζεύει μαζί μου, σκορπίζει»* (Ματθ. 12:30), *«διαλέξτε σήμερα τους θεούς που θέλετε να λατρεύετε»* Ιησ. Ναυϊ 24:15).

Εάν απορρίψουμε το δώρο της σωτηρίας του Θεού, μέσω του Ιησού Χριστού, είμαστε χαμένοι και κατευθυνόμαστε προς την κόλαση *«στην φωτιά που δεν σβήνει ποτέ»* Μαρκ. 9:43), *«Εκεί το σκουλήκι που θα τους τρώει , δεν πεθαίνει και η φωτιά δεν σβήνει»* (Μαρκ. 9:44).

Με το να μη διαλέγουμε μία ζωή με το Θεό, σημαίνει ότι αυτομάτως διαλέγουμε το διάβολο και την αμαρτία. Ο Θεός δεν έχει αλλάξει. Είναι πάντα ο Ίδιος (Μαλαχ. 3:6, Εβρ. 13:8). Στον Εζεκία λέει «*Ο Θεός τον εγκατέλειψε, για να τον δοκιμάσει, ώστε να γνωρίσει καλά τον χαρακτήρα του»* (2 Χρον. 32:31). Υπηρετούμε το Θεό, γιατί θέλουμε να μας ευλογήσει; Είναι αυτό το κύριο κίνητρό μας; Ακολουθούμε τον Ιησού επειδή *«φάγαμε τα ψωμιά και χορτάσαμε» ;* (Ιωαν. 6:26). Τον ακολουθούμε γιατί μας χόρτασε ή Τον ακολουθούμε μέσα από τις καλές και τις κακές μέρες, ακόμα και αν περνάμε στεναχώριες ή χαρές, μόνο και μόνο επειδή Τον αγαπάμε;

Το πρόβλημα των νεαρών Χριστιανών

«Δεν μπορώ να απαρνηθώ τις αθώες χαρές της νιότης, τα πράγματα που μου δίνουν χαρά. Η καρδιά του Πατέρα μου είναι τόσο καλή, που δεν θα θεωρήσει κακό να κρατήσω στην ζωή μου, μία μικρή γωνιά του κόσμου που μου δίνει ευχαρίστηση. Αυτά τα πράγματα ανήκουν στην νιότη μου και είναι φυσιολογικά, είναι τα ρούχα μου, οι φίλοι μου...».

Οι νέοι νιώθουν ότι δεν είναι κακό να αγαπάνε το Θεό, αλλά να χαίρονται συγχρόνως και κάποιες από τις χαρές που προσφέρει ο κόσμος. Όμως αυτό που πρέπει να σκεφτούν είναι ότι ο κόσμος ήταν αυτός που σταύρωσε τον Κύριό μας. Το χέρι τους λερώθηκε από το πολύτιμο αίμα του Ιησού! Μπορούμε να συμμετέχουμε με αυτούς που κάρφωσαν στο σταυρό τον Κύριό μας; Και εκεί που δεν δοξάζεται το όνομά Του, είναι αυτό μέρος για αυτούς;

Όχι βέβαια και θα πρέπει να στραφούν μακρυά από τον κόσμο! Αν και φαίνεται όμορφο και δίκαιο, αυτό το φιλικά τεντωμένο προς αυτούς χέρι, δεν πρέπει όμως να ξεχνούν ότι είναι γεμάτο από το αίμα του Ιησού! Και αν τελικά κρατήσουν αυτό το χέρι, θα κλέψει από την καρδιά τους την πανέμορφη παρουσία του Χριστού.

Στον Κύριο ελπίζει
η ψυχή μας.
Αυτός βοηθός μας
και προστασία μας!
Χάρη σ' Εκείνον χαίρεται
η καρδιά μας,
αφού εμπιστευόμαστε
στην άγια παρουσία Του.
Ψαλμός 33:20-21